

# “En la democratització de l'Estat, la justícia ha quedat enrere”

L'exconsellera de Justícia, Ester Capella, parla de la justícia espanyola als Debats del Casino

Granollers

Imma Juncà

L'exconsellera de Justícia de la Generalitat i actual consellera de Territori, Ester Capella, va analitzar el sistema judicial espanyol dilluns en el cicle de Debats del Casino de Granollers. Capella va dirigir la conselleria de Justícia fins al 2021, a més de tenir una trajectòria llarga com a jurista i coneedora de les estructures de l'Estat. Va ser senadora entre els anys 2013 i 2015, diputada al Congrés del 2015 al 2018 i delegada del govern a Madrid del 2018 al 2019, entre d'altres.

En conversa amb Ramon Daví, procurador dels tribunals i coordinador dels Debats del Casino, Capella va dir que el poder judicial “ha quedat enrere en el procés de democratització de l'Estat”. Va posar com a exemples la manera en què s'escullen els seus membres i com s'accedeix a la carrera judicial. “En la cúpula judicial no està representada la majoria de la societat. Totes les institucions s'han de semblar a la societat a la qual han de servir”, va dir. A més, va afirmar que tots els poders han d'estar subjectes a crítica, inclòs el judicial.

Capella va titllar de “vergonyós” el bloqueig per renovar el Consell General del Poder



Ester Capella va parlar aquest dilluns al Casino en conversa amb Ramon Daví

Judicial (CGPJ), que fa sis anys que dura. Per a la consellera, caldria millorar el sistema d'elecció dels membres d'aquest òrgan perquè hi arribin els millors. Segons la consellera, el CGPJ tampoc reflecteix la composició de les cambres parlamentàries espanyoles. “Al Congrés i al Senat hi ha molts més partits que els dos grans, PSOE i PP, que volen guanyar la partida sols.”

També va posar de relleu el fet que tres administracions diferents interactuen en el sistema de justícia a

**“L'Amnistia pot servir per negociar en condicions d'igualtat”**

Catalunya. Els jutges depenen del CGPJ; els lletrats, de l'administració de justícia, del Ministeri de Justícia, i la resta de personal i els edificis de la Generalitat, de Catalunya. Segons Capella, la justícia funciona quan

“s'actua col·laborativament” entre aquestes administracions. I va defensar mètodes alternatius per evitar que s'acumulin tants assumptes en els jutjats. “Cal apostar per la mediació, la conciliació, l'audiència prèvia en el cas de procediments civils”, va dir. En aquest sentit va recordar que es va quedar sola defensant que no es judicialitzés l'afer de les clàusules sòl. Aquesta pràctica va generar moltes demandes judicials per considerar abusives aquestes clàusules que gravaven les hipoteques.

La consellera va reconèixer que la relació de jutges per habitant és de les més baixes de la Unió Europea, fet que pot explicar també la falta d'eficàcia o el retard en el dictat de les sentències. No obstant això, va dir, que “li cal una rebotcada a l'organització dels jutjats, que han de ser molt més eficients” i que caldria que hi hagués auditories per saber què falla en els jutjats. “Tot ha de ser molt més transparent”, va resumir, amb relació al fet que es presenten poques queixes sobre el funcionament del sistema judicial.

Interrogada sobre si considera que hi ha hagut o continuen existint casos de *lawfare* o guerra judicial, la consellera va dir que “és evident que el que ha passat amb el procés té a veure amb el *lawfare*. “Els jutges han fet política. Ras i curt”, va dir. S'ha produït una aplicació indeguda de les lleis, de forma no prevista per la pròpia llei. Així, amb relació a la Llei d'Amnistia, que acaba d'aprovar pel Congrés i que s'està tramitant ara al Senat, va dir que ha de servir per “posar el comptador a zero, per tornar a negociar en condicions d'igualtat amb l'Estat” i va reconèixer que continuen reivindicant el principi democràtic “d'escollir el nostre futur. Això no ha canviat”.

Amb relació a la crisi que es viu en les presons catalanes des de fa més d'una setmana i l'assassinat d'una cuinera a la presó de Mas d'Enric, Ester Capella va advertir, que “un fet desgraciat no pot posar en dubte un sistema penitenciari que funciona. No és perfecte, és perfectible”, va concloure.

## Festa en suport d'un jove de Parets que jutjaran amb relació al procés

Lakahal va ser detingut després de manifestar-se a favor de Pablo Hasél

Parets del Vallès

EL 9 NOU

La plaça de la Vila de Parets es va omplir dissabte de solidaritat i reivindicació, en suport al jove Bilal Lakahal, conegut com *Billy*, el noi paretà de 22 anys que l'any 2019 va ser detingut al metro de Barcelona arran de la seva participació en una manifestació en protesta per l'empresonament del raper Pablo Hasél.

Lakahal està molt implicat en el teixit associatiu i cultural de Parets, amb entitats com la Colla Gegantera, els Diablos o el Casal de Joves Cal Jardiner. I també en

el món esportiu, ja que ha estat jugador i entrenador del Club Handbol. L'acte de suport, al qual van assistir al voltant d'un centenar de persones, va consistir en una fira impulsada per l'ANC i Alerta Solidària.

Després de ser detingut i d'un judici ràpid a la Ciutat de la Justícia Lakahal va quedar en llibertat vigilada i des de llavors s'ha de presentar cada quinze dies a signar als Jutjats de Mollet. El juny del 2021 va ser detingut de nou a casa seva acusat de participar en diferents manifestacions i es va saber que la policia feia anys que li seguia el rastre a través de fotografies

de premsa on, segons el seu entorn, no se l'identificava clarament. El van portar a la comissaria de Mollet i després als jutjats. La causa havia de ser jutjada el dia 15 de gener d'aquest any, però es va suspendre per incompareixença del seu company de judici per malaltia. Ara espera el judici del 25 d'abril, en el qual la fiscalia li demana 14 anys de presó: “Si a mi em posen dins de la presó, en sortiran deu més. No ens faran abaixar el cap per això”, afirma.

Fa més de cinc anys que Lakahal no pot veure part de la seva família al Marroc, ja que la seva situació de



Una pancarta mostrava la solidaritat amb en Bilal a la plaça de la Vila

llibertat vigilada li impedeix viatjar: “Em sento lligat a una cadira, de la qual no em puc aixecar. Fa anys que no em sento lliure”, explica. En aquests cinc anys de lluita legal, i a l'espera del judici, en Billy assegura que ha estat essencial el suport que

ha rebut de moltes persones del seu poble: “Sents el suport del poble i això et dona força, no només per mi, sinó per totes les persones que ens trobem en aquesta situació d'injustícia. Jo no he fet res mal fet, manifestar-se és un dret.”